

В ИМЕТО НА ГОСПОДА...

(Кол 3,17)

Година 3, Брой 78 (184)

Неделя, 22 август 2010 г.

Подготвил: отец Йоан-Милен Найденов

13^{-ТА} НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

(Св. мчк. Агатоник и дружината му)

Тропар, глас 4:

Узнали от ангела светлата вест за възкресението и отхвърлили прародителското осъждане, Господните ученици, мирноносици, се хвалеха на апостолите и казваха: победена е смъртта, Възкръсна Христос Бог, и дарява на света велика милост.

(Светлюю воскресения проповед от ангела уведевше Господни ученици, и прадеднее осуждение отвергше, Апостолом хвалящися глаголаху: испроверже-сясмерт, воскресе Христос Бог, даруяй мирови велию милост).

Тропар на храма

Кондак на Преображение Господне гл. 7:

На планината Ти се преобрази, Христе Боже, и твоите ученици съзерцаваха Твоята слава, доколкото можеха; та когато Те видят разпнат, да разберат, че страдаш доброволно, и да проповядват на света, че Ти си наистина сияние на Отца.

(На горе преобразился еси, и якоже вместилаху ученици Твой, славу Твою, Христе Боже, видеша: да егда тя узрят разпинаема, страдание убо разумеют волное, мирови же проповедят: яко Ти еси воистину Отче сияние).

Прокимен, гл. 4:

Колко са многобройни делата Ти, Господи! Всичко си направил премъдро. Благославяй душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно велик.

ИЗ ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЕЛ ДО КОРИНТИЯНИ (16,13-24) - (стр. 157)

16 ¹³Братя бъдете бодри, стойте във вярата, бъдете мъжествени, бъдете крепки; ¹⁴всичко у вас да става с любов. ¹⁵Моля ви още, братя: вие знаете Стефаниновия дом, че той е начатък в Ахая и че се посветиха да служат на светиите; ¹⁶покорявайте се и вие на такива и на всекиго, който спомага и се труди. ¹⁷Радвам се, че дойдох Стефанин, Фортунат и Ахаик; те запълниха вашето отсъствие, ¹⁸защото успокоиха моя дух и вашия; прочее, почитайте такива. ¹⁹Поздравяват ви асийските църкви; много ви поздравяват в Господа Акила и Прискила с домашната си църква. ²⁰Поздравяват ви всички братя. Поздравете се един други със свето целуване. ²¹Поздравявам ви аз, Павел, собственоръчно. ²²Който не обича Господа Исуса Христа, [да бъде

анатема¹, маран-атà]². ²³Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде с вас, ²⁴и любовта ми с всинца ви в Христа Исуса. Амин.

Алилуия, Пс 44,5,8; гл. 4:

Побързай, и преуспявай, и царувай, заради истината, кротостта и правдата. Ти обичаш правдата и мразиш беззаконието.

ИЗ ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ СВЕТИ АПОСТОЛ И ЕВАНГЕЛИСТ МАТЕЙ (21,33-42) - (стр. 86)

21 ³³Рече Господ тая притча: Имаше един човек стопанин, който насади лозе, огради го с плет, изкопа в него лин³, съгради кула⁴ и, като го предаде на лозари, отиде си. ³⁴И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете. ³⁵А лозарите, като уловиха слугите му, един набиha, други ги убиха, а трети с камъни пребиha. ³⁶Пак изпрати други слуги, по-много от първите; и с тях сториха същото. ³⁷Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят от сина ми. ³⁸Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът; хайде да го убием и да присвоим наследството му. ³⁹И, като го уловиха, изведоха вън от лозето и убиха. ⁴⁰И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари? ⁴¹Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават о време плодовете. ⁴²Исус им казва: Нима не сте никога чели в Писанията: „камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни”?

Причастен, гл. 1:

Хвалете Господа от небесата, хвалете Го във висините. Алилуия (3).

(Хвалите Господа с небес, хвалите Го във вйшних. Аллилуиа (х3).

РАЗМИШЛЕНИЕ

„И когато наближи гроздобер, [господарят на лозето] изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете” (Мт 21,34)

С днешната притча (Мт 21,33-43//Мк 12,1-12; Лк 20,9-19) Исус пожела да ни разкаже историята на еврейския народ; грижата на Бога за него и как същият

¹ **Анатема** (грц. първоначално „посвещаване”, а по-късно „клетва”, „проклетие”). Употребява се за отлъчване от християнската общност с възпитателна цел, за да се запази чистотата на вярата и нравствеността.

² Да бъде отлъчен до идването на Господа.

³ **Лин**¹ – преса: 1. за грозде (две ями, изсечени в скалите); 2. за добив на маслиново масло.

Лин² - голям дървен съд, в който се прекарва и тъпче грозде за вино; кораб (от новогръцки).

⁴ Мт 21,33: Постройка за пазача на лозето; Лк 14,28: военна защитна постройка (крепост, бастион) на укрепените стени на древния град или в близост до тях; Съдии 9,51: замък.

този народ ще навлече Божи гняв, заради своето непослушание и арогантност. Още от началото върху еврейския народ били излети всички Божии милости. След като чул плача и молитвите на Своя народ Господ избира между всички мъже Моисей, за да каже на фараона в Египет, че „*Израил е Мой първороден син*” (Изх 4,22). Бог е готов на всичко, за да спаси Своя народ от египетското робство. Бог разделя Червено море, за да може Неговия народ да премине в обещаната земя. В пустинята, сутрин Бог дава на народа манна и вода за пиене. И така цели четиридесет години народа е бе воден из пустинята към Обещаната земя с една цел народа да приеме с цялото си сърце и душа Божията благодат върху себе си, а именно да стане достоен от него да произлезе Спасителя на света, а именно Единородния Божи Син, за Когото евангелиста казва, че е „*светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израил*” (Лк 2,32), изпратен „*само при загубените овци от дома Израилев*” (Мт 15,24).

Бог дава всичко необходимо на еврейския народ, за да може същия този народ да живее не само в просперитет, но и да бъде народ за пример. Израил много бързо забравя това, което е обещал пред Бога. Вместо да дават добри плодове на правда и благочестие, каквито очаквал Стопанина на лозето, лозарите, т.е. еврейския народ създавали само проблеми. На първо място те потъпкали Божия закон и десетте Божии заповеди, като се предали на идолослужение и на пълно безверие. Затова тяхно поведение дори Сам Бог ги упреква: „*Волът познава стопанина си, и оселът – яслиите на господаря си, а Израил Ме не познава*” (Ис 1,3). „*Народе Мой! Какво ти сторих и с какво те отегчавах? Отговори Ми. Аз те изведох из Египетската земя, изкуних те от дома на робството и проведох пред тебе Моисея, Аарона и Мариам*” (Мих 6,3-4). Защо еврейския народ се отрече от Бога? Какво е предизвикало безверието и лицемерието в неговото сърце? След като получиха много благодати от Бога, определени кръгове от еврейския народ започва да си мисли, че може да си прави каквото иска и най-вече да манипулира народа като си създава свои закони и правила, с които отдалечава народа от Бога. Бог изпраща Своите пророци, за да предупреди народа, че ако не се поправи той ще бъде наказан. Старейшините, т.е. законоучителите, първосвещениците, старейте, които сами били развратени, поради огромната си алчност и неопишуемо лицемерие постъпвали винаги жестоко с пророците, защото ги избличавали. Много са пророците, които Бог изпратил на народа Си и между тях са Исаия, Йеремиа, Иезекииля, Захария както и много други, които фарисеите предали на смърт. Накрая дори се случило най-лошото, поради коравосърдечието им те дори не се засрамили, когато решиха да изведат вън от лозето, т.е. от Йерусалим и Единородния Син Божи, за да Го разпнат на кръст и убит по най-зверски начин, така както били наказвани разбойниците.

С тази притча Исус за първи път предсказал дословно как ще бъде убит от собствения си народ. Когато разказал притчата изведнъж Исус попитал слушателите Си: „*И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари?*” (Мт 21,40). Слушателите Му отговорили единодушно: „*Злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават навреме плодовете*” (Мт 21,41). С този

отговор те сами си произнесли присъдата над себе си. Не след дълго през 71 г. след смъртта на Христа, Йерусалим наистина бе разрушен до основи, когато бе обсадата на Тит и Веспасиан. Тогава голяма част от юдеите бяха избити, а други откарани в робство. Накрая с с разрушението на Йерусалим бог изпълни закана си, че ще отнеме от еврейския народ царството Небесно, защото той народ не знаеше да дава добри плодове. „*Затова казвам ви, че царството Божи ще се вземе от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му*” (Мт 21,43). Царството Божие предадено на други лозари – на тези, които искаха да дават добри плодове, плодове достойни за славата на Бога. Израил загуби Божие благоволение, заради своето непослушание, алчност, разврат, лицемерие, завист, и най-вече заради извършените убийства на пророците и на Единородния Божи Син. Когато Пилат виждаше, че нищо не може да стори за спасението на Исус той каза на народа, измивайки ръцете си: „*Невинен съм за кръвта на Тоя Праведник. Вие му мислете*. В отговор разярения народ му рече: „*Кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни*” (Мт 27,24-25). Не спазването на Божии заповеди от страна на Израил предизвика гнева на Бога. Със смъртта на Неговия Единороден Син Бог изпълни Своето обещание и отне правото на Израил да наследи царството Божие. Оттогава това царство Небесно е дадено на Християните.

Според св. ап. Петър, ние християните сме „*род избран, царствено свещенство...*” (1 Петр 2,9), а според св. ап. Павел, пишейки на римляните, християните са „*чеда Божии, наследници Божии...*” (Рим 8,17), чиято мисия е да заслужим това призвание. Трябва да живеем целомъдрено и свято. „*О, човече, казано ти е, що е добро, и какво иска от тебе Господ: да работиш справедливо, да обичаш милосърдни дела и смирено да ходиш пред твоя Бог*” (Мих 6,8). Лозето, което Бог насади е Църквата. Лозето бе оградено със закона на Божията любов, т.е. със Священото Писание. „*Изкопал*” – това е жертвеникът, т.е. олтара, върху когото са се принасяли жертвоприношения. После в притчата се казва, че господаря на лозето „*издигна кула при лозето*” – в древността „*кулата*” е символ на скитанията, а след смъртта на Христос тя символизира храмът, в който свещениците отслужват светите тайни. Господаря на лозето „*ще предаде лозето на други лозари*” – кои са те? Това са апостолите, светите отци и всички, които са разпространили и опазили вярата, като са насадили правилната вяра и благочестие в сърцата на народа; оградили са Църквата с догми, които да я пазят от нападенията на зли „животни”; украсили са Христовото лозе - всички храмове с високи подвизи във вярата и милосърдието и християнски добродетели, достойни за славата на Бога. Накрая на притчата Исус казва още нещо: „*Нима не сте никога чели в Писанията: "камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни"?*” (Мт 21,42; Пс 117,22-23). Крайгълния камък, за когото ни говори Исус е самия Единороден Божи Син, Който със смъртта Си смъртта победи и на умрелите живот подари.

С тази притча Христос ни учи да бъдем добри лозари, които се грижат за храма, който сме на Светия Дух. Всеки човек има душа и тази душа е лозе, за което трябва да се грижим с много нежност и постоянство.

Ние не сме господари на лозето, но сме съработници в опазването и облагородяването му. Ограда на лозето – на душата ни е Божия закон, който ни пази от нападенията и изкушенията на злото. Линът, който изкопа Господаря на лозето символизира мястото, където се събира и цеди гроздето. Това е нашето сърце, в което ние приемаме Светото Причастие, а именно нашият Господ, Исус Христос. Ние сме лозето, което трябва да пренася изобилен плод - да дава добри плодове, а именно да правим само добри дела в живота си. Например добри дела са – плодове на покаяние, смирение, кротост, милосърдие, търпение, вяра, надежда, любов, благодетелност, искреност, въздържание, справедливост, миротворност, състрадание, и т.н. От нас се изисква да бъдем винаги добродетелни ако искаме да не ни застигне съдбата на злите лозари в притчата. Ще получим Божията благословия и покровителство само тогава, когато искрено славим Бога и работим за разпространението на Доброто в света. Ние сме лозари, но доколко можем да кажем, че сме добри лозари не е ясно имайки се предвид липсата на нашето активно участие в живота на Църквата. Много от нас казват, че са християни, обаче дали това е вярно, когато с начина си на живот те доказват на Бога и на неговата Църква обратното. Някога Израил също претендираше, че е божии народ обаче с недобрите си дела той загуби правото да се нарече богоизбран народ. Нека да се поучим от днешната притча и да започнем наистина да се грижим достойно Божието лозе, което е наш дом и причина за нашето спасение. Амин.

СЕДМИЧЕН КАЛЕНДАР: 23 - 29 АВГУСТ 2010 Г.

Август		Източен обред
23	П *	Св. мчк Луп. Св. Иринея Лионски Отдание на Успение Богородично: Фил 2,5-11 (с. 535); Лк 10,38-42;11,27-28 (с. 365) – на празника (Тип., с. 404)
24	В	Св. свщмчк. Евтихий 2Кор 12,20-13,2 (с. 159); Мк 4,24-34 (с. 87)
25	С	Възвръщане мощите на Св. ап. Вартоломей. Св. ап. Тит Тит 1,1-5;2,15;3,1-2.12-15 (с. 538); Мк 4,35-41 (с. 87)
26	Ч	Св. мчци. Адриан и Наталия Гал 1,1-3.20-2,5 (с. 161); Мк 5,1-20 (с. 88)
27	П	Св. преп. Пимен Великий. Св. Моница Гал 2,6-10 (с. 162); Мк 5,22-24.35-6,1 (с. 89)
28	С	Св. Августин. Св. преп. Мойсей Мурин <u>Събота на 14-та след Петдесетница:</u> 1 Кор 4,1-5 (с. 163); Мт 23,1-12 (с. 89)
29	Н †	14-та след ПЕТДЕСЕТНИЦА. Гл. 5; Утр. Ев. 3; Отсичане главата на Св. Йоан Кръстител; (Тип., стр. 406); Деян 13,25-32 (с. 540); Мк 6,14-30 (с. 368).